

DIANA „DIDI“ AUGUSTINOVÁ

Diana „didi“ Augustinová je ve svých 17ti letech jedním z největších snowboardových talentů v České Republice. Spoustu věcí se o ní dočtete na internetu a má dokonce své vlastní internetové stránky. Zeptali jsme se jí na pár otázek a ona se rozovídala...

Diano, jak a kdy jste se dostala k ...„prknu“ ☺?

Ke snowboardu jsem se dostala náhodou. V devíti letech jsem šla do kina na film Snowboardáči a od té doby jsem toužila po snowboardu. Před osmi lety byl ještě problém sehnat prkno na tak malého človíčka, ale rodiče ho sehnali v Kanadě a dostala jsem snowboard na vánoce.

**No, tak to je skoro jako v tom filmu ☺
Kde všude jste už byla a jezdíte za nějaký klub?**

Projela jsem už hodně hor a horských středisek. Zezačátku jsem jezdila hlavně po Čechách, mám projetou celou republiku a taky Rakousko. Postupem času jsem začala na tréninku postrádat větší a lepší snowparks a začala objíždět větší závody v zahraničí. Navštívila jsem Itálii, Německo, Srbsko, Francii, Švýcarsko, Slovensko a Colorado v USA.

Oficiálně každý, kdo reprezentuje Českou republiku, musí jezdit za nějaký klub. Já jezdím za Snowriders, což je jediný snowboardový klub v jižních Čechách. I když je už moc nepotkávám, protože jezdím závody spíše v zahraničí, tak tam stále patřím.

No, v mladém věku jste docela světoběžník, už bylo nějaké větší zranění?

Největší zranění, které mě potkalo, byla zlomená klíční kost. Stalo se mi to při skákání. Musela jsem dojet do Čech na operaci, kde mi kostí protáhli drát, aby to srovnali, a ten drát mi koukal z ramene 3 měsíce. Po třech měsících mi ale zjistili, že mi to nesrůstá, a tak mi drát vytáhli. Musela jsem být další měsíc v úplném, aby se mi ty kosti nepohnuly, jinak bych musela na další operaci. A když jsem si po půl roce myslela, že je to už v pořádku, tak jsem si to zlomila zas. Další zranění byly: zlomená kostrč, zlomená pánev a otřesy mozku už ani nepočítám. Zranění ke sportu patří, i když se všichni snažíme zmenšovat následky nošením chráničů a přilby.

To zní dost hrozně. Co na to rodiče?

Dokud si maminka myslela, že jsem gumová, tak se nebála, ale postupem času mi připadá, že se bojím čím dál víc. Někdy přijedu dolů a všichni mamku prásknou, že měla při sledování závodu ruce přes oči. Teď se ale snad snaží se svým strachem bojovat.

To tátu moc na mé závody nepouštím, protože mě vždy strašně moc vystresuje a já ten závod pokazím. Jinak si myslím, že se o mě nebojí.

Jak se Vám daří skloubit školu se sportem? Jak se učíte?

Je to dost náročné. Po osmi hodinách na kopci a s tím spojené únavě se mi do učení nikdy moc nechce. Dost často u toho i

„...to, co mám v hlavě, mi nikdo nevezme..“

usnu, ale nedá se nic dělat, škola je pro mě důležitá, protože sportovat nebudu pořád, a to, co mám v hlavě, mi nikdo nevezme. Také bych chtěla jít na vysokou školu, takže nějaké vědomosti musím mít. Vždy, když jedu domů, přijedu před víkendem, abych se mohla učit na první testy, které mě čekají. Potom se vždy učím po škole dlouho do noci na další. Jinak si myslím, že na to, že jsem třeba za loňský rok měla zameškáno 800 hodin, mám známky docela dobré.

No a jaký máte vztah s vyučujícími?

Překvapivě výborný! Myslela jsem si, že lepší vztah k vyučujícími než na základní škole už mít nemůžu, ale opak je pravdou. Učitelé mi vyhoví ve všem, co potřebuji. Všechno je hlavně o domluvě - když jsem byla v prvním ročníku, tak jsem se toho strašně moc bála a hlavně - nikdo nevěděl, jak to bude mezi mnou a školou fungovat a jestli vždy splním, co slíbím. Teď už vyučující ví, že je na mě spolehnutí, a je to mnohem lepší. Takže když řeknu, že ve škole nebudu měsíc, už na mě učitelé nekoukají s vyvalenýma očima, ale řeknou mi o.k., tak se naučte tohle a tamto. Když pak napíše učitelé, aby mi poslal výpisky, tak mi je pošle, nebo si přes internet domluví zkoušení na termín, ve kterém budu zrovna ve škole. Na normální státní škole bych to asi nezvládla.

Jakých úspěchů jste dosáhla?

Úspěchů mám hodně, ale vyberu ty, které mi přijdou důležité.

Talent jihočeského kraje 2010

1.místo Final World Rookie Fest
Ischgl (grom girl) 2010

9.místo Youth Olympic Games U-
rampa 2012

1.místo Ride East Rookie Fest
2012

Ví o těchto Vašich aktivitách Vaši spolužáci?

Všechny ročníky ví, že jezdím na snowboardu a do školy chodím tak 4 měsíce v roce.

Co na to říkají?

Že se flákám, jezdím po horách a nic nedělám. Někteří si myslí si, že ve škole to mám jednoduší a že dělám polovinu méně než oni. Jenže já musím mít splněný stejný počet písemek jako spolužáci akorát mám více zameškaných hodin.

No, určitě to myslí zčásti z legrace. Co byste vzkázala studentům prvních ročníků, kteří ve Vás mohou vidět vzor?

Myslím si, že studenti prvního ročníku ve mně vzor nevidí. Berou mě jako spíš jako malou holku, která tam často nebude... :-D